

Sygn. akt V CSK 35/13

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa L. F.

przeciwko Gminie W.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 7 sierpnia 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza
od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 zł (jeden tysiąc
osiemset) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację powoda od wyroku Sadu Rejonowego w W. oddalającego powództwo o zobowiązanie pozwanej Gminy W. do złożenia oświadczenia woli.

W skardze kasacyjnej powoda wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparty został na przesłankach z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Analiza uzasadnienia tego wniosku nie daje podstaw do przyjęcia, że w sprawie wystąpiły przytoczone w nim przesłanki.

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym orzecznictwie lub że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni. Istotne zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) to zagadnienie, które ma znaczenie dla rozwoju prawa lub precedensowe znaczenie dla rozstrzygnięcia innych spraw.

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania nie daje podstawy do uznania, że w sprawie zachodzą wskazane w nim przesłanki. Podnoszona przez skarżącego kwestia charakteru roszczenia o zawarcie umowy sprzedaży lokalu mieszkalnego w oparciu o protokół rokowań na gruncie ustawy o gospodarce nieruchomościami była już przedmiotem wypowiedzi orzeczniczych Sądu Najwyższego, w tym w szczególności w wyroku z dnia 11 marca 2011 r., II CSK 302/10 (nie publ.) i dalszych powołanych w jego

uzasadnieniu orzeczeniach rozstrzygających w sposób w sposób zgodny ze stanowiskiem zaskarżonego wyroku objęte przedstawionym przez skarżącego zagadnieniem prawnym wątpliwości i usuwający potrzebę wykładni przez Sąd Najwyższy przepisów prawa przytoczonych w podstawach wniesionej skargi.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod rozagę z urzędu.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., orzekła jak w sentencji.

db

[aw]